

unge Personer paa egen Haand erfaringsmæssig medfører bethdelig Fare for dem selv og andre, har man ment, at Djemedet kunde opnaas ved en Bestemmelse om, at det ikke tillades dem at udøve Jagt uden i Følge med voksne Personer og under disses Tilsyn.

Endnu skal kun berøres tvende Bestemmelser i Forslaget, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde.

Den ene angaar § 11, hvis Bestemmelser næppe kunne anses heldige. Naar det nemlig her foreskrives, at Ejeren, hvis Hund strejfer om uden for Beje og Stier, der ere aabne for almindelig Færdsel, skal være ifalden en Bøde, turde en saadan Bestemmelse saare let give Anledning til Fortrædigelse og Chikaneri, idet det nemlig næsten er umuligt at afholde en nogenlunde livlig Hund fra at strejfe noget om uden for Beje og Stier. Efter dette, behøver vedkommende altsaa blot ifølge Forslaget at anmeldte dette for Politiet, for at paaføre Hundens Ejer, der mulig er aldeles uvidende om dens Færden, en offentlig Politifag. Hertil kommer, at hele Fremgangsmaaden, der er foreslaaet for at fjerne Hunden, næppe vil vise sig praktisk. Udvalget formener derfor, at det vil være langt hensigtsmæssigere i det væsentlige at indrømme den jagtberettigede samme Ret, som ved Loven om Mark- og Væjsfred af 25de Marts 1872 § 7 er indrømmet Jordbrugerens.

Det andet Spørgsmaal vedrører § 19 i Forslaget. Her har Udvalget ment, at man bør blive staaende ved den gældende Lovgivning, hvorefter det er tilladt ogsaa uden for Gaard, Gaardsplads og Have at opstille Fælder og Sætte, naar dette kun ikke sker i Gærder eller tæt ved Jorden, da man ellers udelukkes fra at kunne opstille Fangstredstaker for Røvfugle. Med Hensyn til den Bemyndigelse, som der i Paragraffen er givet Amtsrådet til at kunne tillade bestemte Personer at sætte Gift for Røvdyr uden for de i Paragraffen

ommeldte Lokalteter, formener Udvalget, at det ikke er heldigt at overlade en kommunal Autoritet, som tilmed kun repræsenterer Landet og ikke Bjerne, en saadan Myndighed, der rettest synes at burde tilkomme Administrationen, særlig da Indenrigsministeren, hvorved tillige vil opnaas, at ensartede Regler for Meddelelsen af sliq Tilladelse ville blive fulgte. Endelig har Udvalget anset det rigtigt ubetinget at forbyde Brugen af Bildtsnarer og Doner, da disse Redstaber, af hvilke det førstnævnte sikkert kun benyttes af professionelle Rrybskytter, i alle Henseender ere forkastelige.

I Henhold til disse Bemærkninger, samt idet Udvalget i øvrigt forbeholder sig nærmere mundtlig at motivere de Ændringer i Forslaget, som man har anset ønskelige, men af hvilke en Del nærmest maa betragtes som værende af redaktionel Natur, tillader man sig at stille følgende

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 3.

1) I 1ste Stykke affattes 2det Punktum saaledes: „Ved Overdragelse af Bøndergods til Selveje eller Arvesætte kan gylbtigt Forbehold vedrørende Jagtretten kun tages i Overensstemmelse med denne Lovs § 4“.

2) I 2det Stykke udgaar 2det Punktum.

Til § 4.

3) Linie 2—3. Ordene: „for sin Besiddelsestid . . . ad Gangen“ ændres til: „enten for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal af ikke over 10 Aar ad Gangen, dog kun paa en af de nævnte Maader“.